

Minna nio skolår

611024

L. 2.4.1
L. 1.3.1
Lägstadiet var en härlig tid. Det var nästan som på dagis, man fick rita, kladda och leka. Jag tror inte att det var så mycket med läxor heller.

L. 2.2.1.1
Vårän fröken i lägstadiet, Margot Dalström, såg alla upp till. Hon var inte sträng eller jobbig, tvärtom alla trivdes med henne. Hon hade tålmod med de allra vildaste, och sade åt dem, med största försiktighet på något sätt fick hon tyst på oss allihop.

L. 2.1.2
I årskurs två flyttades hela klassen till en annan skolbyggnad i närheten. En nackdel med att vara där borta, långt från Ljungbyskolan, var att man, varje dag fick gå den långa vägen till knu-matsalen, där vi åt.

L. L.1
I tredje klass fick vi flytta tillbaka till Ljungbyskolan, och vi fick även börja med gymnastik. Den bestod av mest

lekar. Nästan alla tjejer
hadde sockkeplast, och en
slags kort-kort-kort kjol,
k6 fastsydd vid midjan. Det
var det senaste modet i
gymnastikkläder.

När vi började mellan-
stadiet. Var nyfiken stor,
på den nya läraren vi
skulle få, och på parallell-
klassen, som skulle komma.

Jag tror att de flesta i
vår klass ville ha

Stefan Berg, eftersom

alla sa att han var bra
M2.2.1 på att lära ut. Och så blev
det. Stefan var en bra lärare,

och sade åt de som inte
skötte sig. Men nu hade vi
M1.3 få mer läxor. Vi fick ett blad
med alla läxor för veckan,
som vi fick ta hem. På

M6.1 mellanstadiet började jag
även spela trumpet, och fick
vara med i Ljungbandet.

Ljungbandet spelade på
examen, och alla festligheter,
som skolan ordnade. Vi

fick också fara på läger till
Annemark. Spela trumpet var
min stora passion, kan man
säga.

M 2.3

Ljüngelshöwen ordnades
också varje år. Eleverna
bakade, skänkte och gjorde
saker, som fördävarna fick
köpa. Det var utställningar
och modevisningar osv osv.
Allihoppe gick till välgörande
ändamål, centrum för allt
stod Stefan Berg, och
presenterade, skrattade, och
hade kul, mitt på scenen.

M 2.4.1

Ollanstadiet kan man säga
var roligt, med alla grejer
som Stefan gjorde för oss.

M 1.3

Lite jobbiga var nog läxorna
men inte påtryckande.

H 5.1.2

Huvvalögen! Nu började
högstadiet, och jag skulle
cykla till Höör varje
morgon, undra på att jag hade
fjärilar i magen. Men det
gick bra, och efter några

dagar hade jag kommit igång.

Jag hade fått nya klasskamrater och nya ämnen t.ex. No, So.

Det bästa var nog Uppis, där jag kunde vara inne.

Öven om det var -14°C

-14°C -regeln var det på låg & mellanstadiet. Hela skolan

var större och nu hette

vårna klass D istället för R.

Jag kände mig verkligen

#1.3.1 vuxen. Läxorna var lättare också.

På något sätt kändes det som om man inte behövde söra

läxorna längre. Istället fick jag

mer tid över till annat. I sjuan

var det en oskriven regel för

mig att gå till varje öppet

hus i Höör

Årskurs allt blev ock tite

#1.2.2 besvärligare. Proven började

man synas lite mer. Men jag

klarade mig igenom. Man såg

#2.2.2.2 ner på sjuorna, och kände sig

större. Gymnastikskåpen fick vi

näst högst upp och allt var

frido fröjd.

Nionde klass. Oj, oj Jag kan
knappst tro det. Gymnastik-
skåpet högst upp! Det är
dessa vad vi här kämpat för
att nå. Nu, när vi är störst
på skolan, är det vi, som får
hålla examen. Olyckligtvis
håller de, lärarna. Oj, vi får
inte glömma proven också.
Med lite tur överlever jag
dem, och tycka, ta mig upp
till den översta delen, ... examen